

Odměnou za kroužky je „hladové okno“

Havířov-Šumbark – „Já už mám 104 boskáčů,“ hlásí kluk v modrém tričku řediteli Jindřichu Hoříkovi, který právě vstupuje do jedné z místností šumbarské pobočky Církevního střediska volného času sv. Jana Boska. Z obdélkové klubovny se stává jednou za dva týdny improvizovaný fast food. „Říkáme tomu Hladové okno maminky Markéty, která také měla pro chlapce v turínské oratoři sv. Dona Boska vždy něco k snědku,“ vysvětluje Jindřich Honěk.

Boskáče jsou interní měna volnočasového střediska, kterou děti získávají za docházku na kroužky. Dvakrát měsíčně můžou děti domácí bankovky proměnit za něco na zub. Za pět boskáčů je tentokrát, ve čtvrtek 11. května, k máni kelímek s hranolkami nebo cukrová vata na špejli. Fritovací olej prská a ve frontě se střídají děti, kterým právě skončil některý z kroužků. „Děti boskáče střádají a můžou si za ně pořídit také něco z bufetu. Stává se, že někomu platidlo pochybí a děti se o boskáče dělí,“ těší Jindřicha Hořka.

Tricet let s Donem Boskem

O pár dveří vedle trénuje skupina dětí stolní tenis, v tělocvičně další cvičí na míčích, v oratoři vede ukrajinská dobrovolnice taneční skupinku a v učebně má jiné ukrajinské děvče doučování češtiny. Zatímco dopoledne bývá ve volnočasovém středisku spíše klid, odpoledne připomíná mraveniště. „S tisícovkou registrovaných dětí do kroužků

jsme největším centrem volného času ve městě,“ přibližuje Honěk dosah aktivit, kterých se účastní také děti z Ukrajiny.

V červnu se Jindřich Honěk se svým týmem chystá připomenout si oslavami třicáté výročí od zakladací listiny střediska, které původně v 90. letech začalo fungovat jako občanské sdružení s podporou salesiánského provinciála P. Ladislava Vika, SDB. Na jeho žádost také arcibiskup Jan Graubner zřídil kapli Panny Marie Pomocné. V Havířově centrum inspirované pedagogikou sv. Dona Boska vzniklo díky společenství mužů, kteří ještě před nástupem komunismu prošli salesiánskou formací. Řeholníci se z nich z politických důvodů nestali, touha navázat na sv. Dona Boska je ale

neopustila. Církevní středisko volného času od začátku spadá do struktury církevního školství zřizovaného biskupstvím. „Držíme se toho, co nám řekl biskup František Václav Lobkowicz. Máme na paměti, že jsme možná prvním místem, kde mají děti první pozitivní kontakt s církví a křesťanstvím. Chceme, aby tu bylo každé dítě přijaté, aby se něco naučilo jak v kroužcích, tak i pro život. Vše zakládáme na vztazích ve skupině a s vedoucími – vychovateli, kteří mají být pro děti staršími přáteli,“ popisuje Honěk s tím, že dnes už do střediska chodí potomci těch, se kterými si ještě jako vychovatel v 90. letech hrával v oratoři.

Ondřej Elbel (též autůr snímku)

K výročí kostela dostali v Ostravě-Hrušově psaní z Vatikánu

V neděli 21. května slavil kostel sv. Františka a Viktora v Ostravě-Hrušově 130 let od svého posvěcení. Při té příležitosti obdržela farnost z kanceláře papeže Františka pozdrav s požehnáním a přáním, aby se hrušovský chrám stal pro každého místem osobního setkání s Bohem a růstu ve svatosti. Výroční mši svatou slavil na pozvání místního duchovního správce P. Krzysztofa Szewczyka v novogotickém chrámu biskup Martin a odpoledne byli všichni pozváni na koncert slavné rodačky Marie Rottrové. Její tatínek zde byl mnoho let varhaníkem. (jap)

Foto: Vojtěch Curylo / Člověk a Víra

